LEGENDA PRINŢESEI GHEŢII/THE LEGEND OF THE ICE PRINCESS

Ravanii erau printre cei mai puternici şi mai cruzi din Galaxie. Setea lor nemăsurată de putere nu era întrecută decât de orgoliu. Se spunea că beau sânge de kalay (un animal asemănător lupului) înainte de fiecare luptă, ceea ce îi făcea invincibili.

Poate că n-ar fi repurtat, totuşi, victorie după victorie într-un război ce putea fi lesne caracterizat drept absurd dacă liderul lor absolut, The Undefeated, n-ar fi posedat o armă redutabilă, ce nu era la îndemâna unui ravan de rând: puterea de a citi gândurile.

Astfel, orice urmă de trădare din interior sau de capcană întinsă la masa negocierilor erau anihilate încă din faşă, pentru că The Undefeated ştia absolut orice despre cei de lângă el, puterea sa de pătrundere era instantanee.

Cuceriseră multe planete, primeau biruri şi ofrande grele de la toate popoarele, dar nu se mai mulţumeau nici cu asta: voiau să cucerească Galaxia.

Într-o seară au convocat o întrunire specială, pentru a pune la punct toate detaliile privind asaltul final împotriva derizilor, cei ce trăiau pe Planeta Lacurilor de Gheaţă, singurii care le mai puteau contesta supremaţia. Aveau să plece cu navele de luptă, celebrele lor Fireplanes, la ora eclipsei de Lună Violetă, când detectoarele derizilor nu le puteau intercepta din cauza unei interferenţe magnetice. De când aşteptau această eclipsă, ce avea loc la o mie de ani!

Un Fireplane putea fi foarte greu doborât, şi avea capacitatea de a distruge cu radiaţia sa până la un sfert de planetă. Totuşi, un ice-pilot iscusit îl putea distruge, astfel încât a trebuit să aştepte ca niciun risc să nu le poată submina atacul.

Apoi, aveau să pătrundă în Palatele de Gheaţă şi să pună stăpânire pe ele, ucigându-le locuitorii.

Un strigăt unanim s-a făcut auzit cu putere la sfârşitul întrunirii: trebuiau să devină, în sfârşit, stăpânii Galaxiei!

Un singur ravan, duce al întunericului, a avut însă gândul trădării: „Dacă vând informaţia asta derizilor, voi căpăta, cu siguranţă, chiar mai mulţi bani şi recunoaştere decât le voi avea aici”.

The Undefeated l-a fixat o singură dată cu privirea sa monstruoasă. „Aşa crezi?”, i se adresă.

„Maestre suprem, despre ce vorbiţi?”, mimă acesta nedumerirea.

„Acest duce face de ruşine numele de ravan. Va fi pedepsit după legea sacră chiar în noaptea aceasta”, clamă liderul absolut.

Şi într-adevăr, în aceeaşi noapte, a fost aruncat de viu într-o piscină populată de crocodili albi. Acest tip de moarte era cumplită, deoarece crocodilii albi nu-şi omorau pe loc prada, ci o sfâşiau lent în bucăţi pe care le devorau, lăsând-o vie în continuare.

*

The Ice Princess era o făptură plăpândă, neajutorată. Stătea închisă în camera sa şi citea poveşti, se juca cu focile şi morsele-de gheaţă, rătăcea în Ţinutul Magic pentru a se întoarce de acolo într-o stare de reverie în care nimeni nu putea discuta cu ea. Îşi

nota visele într-un carneţel de zăpadă şi nu părea a acorda respectul cuvenit cutumelor de veacuri ale Planetei Lacurilor de Gheaţă.

Mai mult, era cu totul inabilă. Odată îşi fracturase un picior alunecând pe un lac îngheţat în timp ce se juca cu o focă, ceea ce era de neimaginat pe planeta sa, unde îndemânarea şi precizia erau insuflate încă de la cele mai fragede vârste tuturor derizilor, care erau neîntrecuţi în aşa ceva. Mai paşnici şi raţionali, erau totuşi războinici de temut. Altfel, nu ar fi rezistat printre primii în Galaxie.

Într-o noapte, părinţii ei au stat de vorbă despre toate acestea.

„Mă gândesc că vom fi obligaţi să o decădem din drepturi. Ştiu, sună dureros, dar nu putem lăsa viitorul Galaxiei pe mâinile unei prinţese atât de ridicole", a deschis tema mama ei.

„Ştiu... Şi eu m-am gândit la asta. Dar nu o voi face".

„De ce? Gândeşte-te care ar putea fi consecinţele".

„Tocmai... Nu din dragoste exagerată, dar... mai am un motiv foarte întemeiat să n-o fac".

„Adică? Despre ce e vorba?".

„Nu pot să-ţi spun acum, e un secret mare. Totuşi, vei afla la momentul potrivit".

Au tăcut amândoi, privind în gol, şi nu au mai redeschis subiectul.

The Ice Princess a plecat din nou în Ţinutul Magic, acolo unde nu ştia nimeni ce face, ce simte, ce gândeşte.

Era o lume fermecată, unde se juca printre spiriduşi asemeni unei fetiţe de vârsta ei, stătea ore în şir, adormea, apoi se trezea iar şi o lua la fugă prin pădurea vrăjită.

Într-o zi descoperise ceva neştiut de nimeni, alunecând, într-o nouă neîndemânare crasă, într-o vizuină de cârtiţă-de-zăpadă. A coborât zeci de metri, până s-a rătăcit complet.

Acolo a găsit Sabia Magică, în întregime din cristal şi încrustată cu rubine. Avea o înfăţişare fascinantă, paranormală. A pus mâna ei micuţă pe mânerul Sabiei şi atunci a ştiut că aceasta avea o putere nemaivăzută, ascundea în ea tainele Universului, puterea Focului şi eternitatea Gheţii. Nu ştia cum, de ce, de unde provenea, dar **ştia că aşa este.**

A fost o experienţă magnifică, uluitoare, dar nu a relatat-o nimănui, dintr-o intuiţie pe care nu şi-o putea explica.

*

Când ora eclipsei a sosit, Fireplane-urile au plecat ca la comandă, într-o sincronizare perfectă, care îţi dădea fiori. Huruitul vestitor de moarte acoperea Galaxia.

The Undefeated se uita prin hublouri cu o privire stranie, neomenească. Peste puţin timp, derizii vor cunoaşte, în sfârşit, puterea şi mândria invincibile ale ravanilor, într-un mod în care, probabil, nu se gândiseră vreodată.

Planul a funcţionat. Ice-piloţii nu au detectat nimic şi au fost luaţi total prin surprindere. Focuri încrucişate le-au distrus navele de apărare pe rând, în mai puţin de câteva minute.

Înainte ca în Palatele de Gheaţă să se declanşeze alarma, trupele ravane au pătruns înăuntru. Îşi calculaseră cu precizie timpul pe care îl aveau la dispoziţie pentru a nu periclita misiunea.

Apoi a urmat măcelul. Mulţi au fost ucişi cu armele de foc, temutele laserjet-uri, dar au fost şi lupte corp la corp, în care sălbaticii ravani au ieşit învingători. Toporiştile lor însângerate au curmat vieţile atâtor derizi încât nimeni nu le mai putea ţine socoteala. Cadavrele acestora zăceau peste tot, pline de sânge, decapitate.

Era un spectacol monstruos, apocaliptic. Sălile de Consiliu, încăperile încadrate de minunatele ferestre de gheaţă deveniseră un teatru al Morţii.

Războinicii curajoşi care asigurau paza au pierit în flăcările laserjet-urilor. Dar la fel şi bătrânii înţelepţi, soţiile demnitarilor sau membrii Consiliului. Acel spaţiu nu cunoscuse niciodată doliul, dar acum tragedia era deplină.

Un mic grup de ravani a pătruns în încăperea princiară. Camera în care stătea The Ice Princess se afla chiar înaintea dormitorului părinţilor.

Micuţa prinţesă i-a privit îngrozită, tremurând. Se făcuse albă la faţă. Apoi s-a împiedicat şi a alunecat din nou pe covorul-de-gheaţă, într-un gest stupid şi neîndemânatic care a stârnit râsetele ravanilor.

„Vă rog... Fie-vă milă... Sunt doar un copil neajutorat”, a rostit plângând.

Aceştia s-au uitat scurt unul la celălalt şi au trecut rapid în camera alăturată. Părinţii ei constituiau adevărata ţintă.

„De astăzi, Galaxia este a noastră”, a rostit liderul lor, apoi au deschis focul. Tatăl prinţesei s-a aruncat către arma cu ace ucigaşe, dar prea târziu.

A pierit în focul laserjet-urilor, la fel ca şi mama sa, care tocmai citea un pergament. Acel pergament conţinea secretul despre care i se vorbise, motivul pentru care The Ice Princess nu fusese decăzută din drepturi.

„Ce e acolo?”, a întrebat unul dintre ravani.

„Nu ştiu... Dar nu cred că pe lumea cealaltă va mai avea nevoie de el”, rosti, şi trase din nou cu laserjet-ul, mistuind pergamentul într-un val de flăcări.

În timp ce toţi erau ocupaţi cu luarea în posesie a noului teritoriu, The Ice Princess s-a strecurat printre ei şi s-a făcut nevăzută. A fugit dintr-un instinct animalic, departe, cât mai departe... De data aceasta nu s-a mai împiedicat.

Când a ajuns în afara Palatului de Gheaţă, s-a îndreptat instinctiv către locul pe care îl cunoştea cel mai bine, către refugiul orelor sale copilăreşti. Ştia că numai Ţinutul Magic o putea primi.

Acolo a plâns ore neîntrerupte, în hohote amare, devastatoare. Ştia că părinţii ei fuseseră ucişi, că în Palatele de Gheaţă nu mai domneau decât moartea şi barbaria fără seamăn a ravanilor.

Târziu, după ce trupul ei firav nu a mai putut suporta povara lacrimilor, a rămas inertă la pământ, cu urechea lipită de iarba reavănă. Putea auzi, cu ultimele puteri, ca prin vis, ceva magic, singurul lucru care o mai putea ţine în viaţă: freamătul pădurii magice, izvorul fără de sfârşit.

S-a târât, mai mult moartă decât vie, către locul unde descoperise Sabia Magică.

*

Ravanii au sărbătorit multă vreme victoria, în modul lor grobian şi zgomotos. Au aruncat cadavrele într-o groapă comună, apoi au benchetuit în Palatele de Gheaţă zile la rând.

Au împânzit împrejurimile cu gărzi şi Fireplane-uri, pentru a se asigura că niciun potenţial detaşament derid uitat pe undeva nu îi mai putea pune în vreun pericol. The Undefeated a vizitat locul victoriei, dar a rămas pentru o vreme stabilit la sediul ravanilor de pe cealaltă planetă, pentru a coordona totul.

„O nouă ordine în Galaxie s-a născut. Nimeni nu ne poate învinge. Astăzi am rescris istoria", îşi clama succesul.

Între timp, The Ice Princess, după ce a stat multă vreme lângă Izvorul Fermecat, a cunoscut duhurile Ţinutului Magic. Acestea i-au dat putere, au ajutat-o să reziste, să crească.

Stătea ore interminabile în compania lor şi, când o parte din durerea provocată s-a mai atenuat, a avut un sentiment nou, ceva ce nu mai încercase niciodată: s-a simţit atât de mândră de sângele ei nobil, de aproape de Cer, a simţit că acea viţă rară căreia îi aparţinea este pe cale de dispariţie, de a fi călcată în picioare, şi acest lucru nu putea permite să se întâmple.

S-a ridicat de la pământ şi a privit cerul înstelat cu o demnitate de care numai o adevărată prinţesă ar fi fost capabilă. A scrutat cerul cu ochi de gheaţă şi s-a adresat părinţilor ei trecuţi în lumea de dincolo.

„Eu sunt The Ice Princess, ultima reprezentantă a unui neam care s-a născut pentru victorie. Eu voi aduce victoria derizilor! Eu vă voi răzbuna! Eu îi voi aduce pierzania lui The Undefeated! Nu ştiu cum o voi face, dar o voi face! Acesta este legământul meu din Ţinutul Magic!".

Apoi şi-a îngropat suferinţa sub o mască impenetrabilă. A învăţat să lupte alături de fiinţele pădurii, să mânuiască sabia, arcul, armele cu ace-de-gheaţă. A deprins artele marţiale ale întunericului, şi-a modelat trupul firav într-o constituţie perfectă, atletică. S-a iniţiat în tainele echilibrului perfect minte-spirit, aşa cum numai marii iniţiaţi o puteau face, ajutată de duhurile Tărâmului Magic, un ţinut care nici acum nu ştia cărei lumi îi aparţine, de fapt.

Când formarea sa a devenit aproape desăvârşită, un duh i-a dezvăluit următoarele:

„Eşti cea mai aleasă dintre derizi. O veche profeţie spune că tu eşti singura care îi poate învinge pe ravani şi aduce mândria neamului tău acolo unde îi este locul. A venit vremea să cunoşti şi tainele Sabiei Magice. Apoi te vom conduce la ultimul detaşament al derizilor, care a scăpat măcelului din Palatele de Gheaţă".

A aflat astfel că Sabia avea, într-adevăr, puteri nemaiîntâlnite. Putea fi folosită, la fel de bine, ca o armă propriu-zisă, care putea distruge şi prin tăişul metalului, şi prin focul laserului, dar şi ca un instrument paranormal: cu ajutorul ei, putea vedea în viitor, comunica cu spiritele sau modifica propria frecvenţă a gândurilor.

După un an şi jumătate de instruire, a făcut cunoştinţă şi cu detaşamentul derizilor, care a iniţiat-o în a deveni un ice-pilot desăvârşit.

„Acum sunt gata", rosti, după ce pregătirea se încheiase. „A venit vremea unui nou sens pentru cuvântul Undefeated"...

*

Ocultiştii ravanilor ştiau că ceva rău, foarte rău avea să se întâmple, dar nu puteau face nimic în privinţa aceasta, fiindcă Thorrus, zeitatea supremă, le întuneca complet minţile şi nu le îngăduia să descifreze nimic în plus.

Cu timpul, s-au resemnat, mai ales că, oricât ar fi fost de mândri, considerau o blasfemie să încerce să se împotrivească voinţei lui Thorrus. Totuşi, o clarvăzătoare le-a spus să aibă grijă ca de ochii din cap de o micuţă ravană care se născuse chiar în acele zile în Cetatea de Foc.

„Astrele spun că va fi ultima supravieţuitoare a unui război cumplit. Va fi curajoasă şi mândră şi va reuşi acolo unde niciun ravan nu va fi capabil să o facă. Va aduce pacea prin moarte", le spunea ea. „Mai mult nu pot decripta. Dar, vă rog, păziţi-o, nu lăsaţi nimic să se atingă de ea".

Ceea ce ravanii au şi făcut.

După ce ordinea în Galaxie părea a se fi restabilit, la porţile Palatului de Gheaţă a sosit un vizitator neobişnuit.

The Ice Princess era acum o tânără rasată, iniţiată în toate tainele luptei, ezotericului şi ale diplomaţiei galactice.

Un fior straniu a străbătut-o din cap până în picioare la revederea sălaşului natal, fiindcă, dincolo de amintirile dureroase, era complet singură în mijlocul unui neam ostil, feroce.

Singură printre ravani!

Dar şi-a înfrânt teama, fiindcă avea o armă secretă care-i făcea planul aproape invulnerabil.

A tras aer adânc în piept şi a comunicat unui sol că doreşte o întrevedere cu The Undefeated.

„Cine sunteţi?".

„Sunt The Ice Princess, prinţesă deridă. Sunt neînarmată şi doresc doar o întrevedere diplomatică".

După ce a controlat-o, ravanul a încuviinţat din cap.

„Cererea dumneavoastră va fi transmisă liderului nostru. Luaţi loc în sala de aşteptare. Veţi fi înştiinţată de îndată ce vom primi un răspuns".

„Mulţumesc".

A luat loc în sală şi a privit minute în şir baza navală unde stăteau în expectativă sute de Fireplanes.

După aproximativ o jumătate de oră, a fost condusă, sub pază strictă, la reşedinţa unde acum trona The Undefeated.

Acesta a primit-o după cutumele diplomatice, dar a fixat-o într-un mod straniu, ce depăşea graniţele lumii reale.

„Nu mă puteam aştepta la o asemenea îndrăzneală decât din partea unei prinţese deride. După cum ştii, acum puterea este exclusiv a noastră. Sunt gata să ascult motivul pentru care ai solicitat această întrevedere".

The Ice Princess a jucat foarte tare. Ştia că dacă îl minte într-un mod prea evident, e pierdută.

„Mărturisesc că primul gând care mi-a trecut prin cap a fost cel al răzbunării. Neamul nostru este, de asemenea, orgolios şi nu acceptă înfrângerea. Dar... sunt complet singură. Oricât mi-aş dori, nu pot readuce la viaţă detaşamentele deride. Aşa încât m-am hotărât să facem o alianţă. Dacă mă ai alături, voi fi un reprezentant diplomatic perfect şi, la nevoie, o luptătoare de temut. Nimeni din Galaxie nu ne va putea opri”.

„Ha, ha, ha...”, râse ravanul. „Oare ce motiv aş avea să te cred? Dar simpla mea raţiune nu poate înlocui interesul profund diplomatic. Într-adevăr o alianţă ar fi de natură să liniştească lucrurile în Galaxie. Aşa încât cel mai corect este să te supun testului citirii gândurilor. Dacă ai spus adevărul, consideră că cererea ta este acceptată. Dacă nu, vei sfârşi la fel ca bietul meu duce al întunericului... vei fi delicioasa pradă a crocodililor albi”.

„În regulă”, rosti The Ice Princess, fără a-i tresări niciun muşchi al feţei.

Testul în sine era infailibil, nu avea niciun procent de eroare. Însă arma sa secretă era aceea că, cu ajutorul Sabiei Magice, îşi modificase frecvenţa gândurilor, astfel încât la scanare nu avea să apară decât ceva introdus dinainte în memorie, ca un soi de flash-disk. O variantă sută la sută conformă cu ceea ce tocmai îi spusese.

După câteva minute, pe chipul lui Undefeated se putea citi ceva între uimire şi uşurare.

„Spre relativa mea surprindere, nu există gânduri ascunse în interiorul tău. Prea bine, atunci! De mâine, vom demara toate demersurile diplomatice necesare”.

„Sunt onorată”, rosti The Ice Princess, apoi se retrase.

*

Multă vreme, această aparenţă a fost păstrată. Prinţesa Gheţii devenise între timp prea puternică şi experimentată pentru a nu şti că spre a obţine victoria finală nu avea dreptul să pluseze prea curând. Ştia că pentru a fi înfrânt, Undefeated trebuie să fie anesteziat, îmbătat cu laurii victoriei, convins că este supremul stăpânitor al Galaxiei.

Trebuia să aibă cu el o răbdare supraomenească... Şi a avut-o.

După ani galactici în care i-a slujit în multe misiuni diplomatice, a participat la dineuri oficiale, ba chiar a luat parte la câteva bătălii împotriva unor neamuri de la marginea Galaxiei, a făcut mutarea decisivă. I-a propus să consfinţească alianţa lor printr-o căsătorie.

„La acest scenariu nu m-aş fi gândit niciodată...”.

„Nici eu...”, replică The Ice Princess, cu o ironie care s-a dovedit în acele momente prea fină pentru vanitatea lui The Undefeated.

„Eşti tânără, frumoasă şi iscusită. Imperiul are nevoie de un moştenitor. Timpul trece şi trebuie să ne gândim la viitor”.

„Întocmai”.

„Ei bine, Thorrus să binecuvânteze acest moment! Răspunsul meu este afirmativ!”.

În momentul în care a rostit numele lui Thorrus, cerul s-a întunecat brusc, trăsnete cumplite au început să bubuie, şi o furtună de o violenţă nemaiîntâlnită până atunci în Galaxie a acoperit pământul. Bucăţi mari de grindină loveau geamurile Palatului de

Gheaţă.

Atunci, pentru prima dată în viaţa sa, The Undefeated a fost cuprins de teamă, un sentiment aproape străin ravanilor. Un fel de teamă că divinitatea îşi va întoarce ochii de la el, deşi nu-şi putea explica nicicum acest simţământ.

„Să sărbătorim momentul”, rosti The Ice Princess şi desfăcu o sticlă asemănătoare şampaniei terestre.

Târziu în noapte, când The Undefeated dormea buştean, prinţesa s-a strecurat încet în afara dormitorului şi a ieşit printr-o mică fereastră pe care o cunoştea foarte bine din copilărie. A plutit câteva minute în văzduh, însoţită de duhurile Tărâmului Magic şi, de undeva din eter, şi-a recuperat Sabia Magică, un pumnal-de-gheaţă şi un automat derid de ultimă generaţie.

Când a pătruns din nou în camera din Palat, era blindată până-n dinţi.

S-a strecurat înapoi în pat şi l-a trezit cu o mângâiere plină de graţie pe temutul lider ravan.

„Oh... Dormeam... Ce e?”.

„Nimic... Voiam să te întreb... De ce ţi se spune The Undefeated?”, îl chestionă, necontenind cu gesturile lascive.

„Ah... E o poveste lungă... În esenţă, este vorba despre faptul că nu s-a născut încă fiinţa, din Galaxie sau din afara ei, care să mă poată învinge”.

„Ei bine...”, începu The Ice Princess şi luă o mică pauză, ca pentru a savura de pe atunci cele ce aveau să urmeze. „Îmi pare rău, dar aici ai dat-o în bară rău de tot... Rău, rău de tot!” rosti şi îi înfipse în spate adânc, foarte adânc pumnalul-de-gheaţă, pentru a sări imediat în picioare.

„Mie mi se spune The Ice Princess fiindcă sunt capabilă să îngheţ chiar şi focul!”.

The Undefeated era KO. Nu putea înţelege nimic din ce se petrecea, cum de fusese posibil, iar sângele i-a năvălit pe gură.

Prinţesa luă dintr-o singură mişcare Sabia Magică.

„Defend yourself, Undefeated!”. „Oricum, tot de mâna mea vei pieri!”.

Ravanul s-a încordat, într-un suprem orgoliu, şi a scos strigătul de luptă. Se ştia că un ravan ori moare, ori învinge. Nimeni nu putuse vreodată lua un prizonier din această rasă.

A luat un buzdugan străvechi şi a început să lovească în dreapta şi în stânga, pradă unei furii oarbe. The Ice Princess se ferea şi dansa în jurul lui până îl ameţea, după regulile îndelung învăţate ale artelor marţiale ale întunericului.

Apoi ravanul a lovit atât de tare încât măciulia buzduganului s-a înfipt cu vârfurile ascuţite adânc în podea. Prinţesa eschivase şi lovitura aceasta.

Dintr-o singură lovitură cu Sabia Magică, îi secţionă arma în două, astfel încât ravanul rămase doar cu un biet mâner de lemn în mână.

Îl aruncă cu furie şi încercă să apuce o nouă armă, dar era prea târziu.

„Sfârşitul tău va fi şi sfârşitul neamului tău”, îi aruncă prinţesa, iar The Undefeated fu decapitat pe loc de Sabia Magică, trecută pe modul laser.

Apoi l-a târât afară, în văzul ravanilor care începuseră să se agite, alertaţi de zgomotele de luptă.

„Luaţi-l! Acesta **a fost** The Undefeated!”, le strigă.

Desigur că trebuia să se aştepte la represalii, dar pentru cel puţin câteva zeci de minute putea sta liniştită. Ravanii credeau în Undefeated ca într-un zeu, iar şocul

pierderii lui era prea mare ca să poată reacţiona pe moment în vreun fel.

The Ice Princess prevăzuse acest lucru. Nu avea să folosească răgazul pentru a fugi, ci pentru a da un semnal scurt prin Sabia Magică unicului detaşament derid rămas nevătămat. Acesta avea să atace fulgerător baza cu Fireplane-uri prin cei mai iscusiţi ice-pilots, în timp ce ea avea să se lupte în interior cu ravanii din Palat.

Zis şi făcut. Alarma generală se declanşase între timp, dar cu o secundă prea târziu. Ice-piloţii făceau deja ravagii printre Fireplane-urile încă adormite.

„Prindeţi-o şi omorâţi-o!”, se auzeau strigătele ravanilor din interior, care începuseră să se dezmeticească.

Însă The Ice Princess a luptat cu o furie, sete de răzbunare şi precizie de care nimeni n-ar fi crezut-o capabilă. Nimeni... În afară de clarvăzătoare şi de Thorrus.

În mâna dreaptă ţinea Sabia Magică, cu care decapita ravan după ravan, iar în cea stângă automatul de ultimă generaţie, cu care trăgea foc după foc în cei care încercau să o nimerească de la distanţă.

În câteva minute, Palatul de Gheaţă era plin de cadavre, inedită reeditare a momentelor de început. Numai că acum erau cadavre de ravani.

Apoi a ieşit afară. Detaşamentul derid îşi făcuse cu prisosinţă datoria, nimicind toate Fireplane-urile şi piloţii acestora, în afara unuia singur. Acesta risca însă să devină o reală ameninţare, pentru că, o dată pornit în luptă, aproape că nu mai putea fi oprit.

„Ice Princess... Acela ne-a scăpat. Ce facem?”, primi întrebarea prin unde glaciale.

„Nimic... Lăsaţi-mi-l mie!”, răspunse cu un rânjet straniu.

Calculă cu ajutorul Sabiei unde se va afla Fireplane-ul în următoarele secunde, apoi luă automatul şi trase în motor.

Explozia care a succedat n-a mai lăsat în urmă decât bucăţi de fuselaj arzând şi zeci de cadavre de ravani carbonizate.

Când totul s-a terminat, cadavrele ravanilor au fost aruncate într-o groapă comună, la întâmplare, aşa cum se întâmplase şi cu derizii iniţial.

The Ice Princess a privit fix stelele şi a respirat adânc.

„Mamă... tată... Mi-am ţinut promisiunea. Am adus moartea lui Undefeated, înfrângerea ravanilor, iar acum Palatul de Gheaţă este din nou al derizilor”.

Făcu o plecăciune adâncă, asemeni unui artist care salută publicul odată cu căderea cortinei.

*

Au trecut luni galactice, dar pacea nu părea a se reinstaura în Galaxie. The Ice Princess transformase totul într-un război personal, nu mai citea, nu mai mergea la Tărâmul Magic, nu mai era preocupată decât de un singur ţel: uciderea a cât mai mulţi ravani.

Într-unul dintre periplurile sale în Galaxie, s-a reîntâlnit cu ravanii care râseseră de ea odinioară.

„Acum nu mai alunec pe gheaţă...”, rosti şi îi nimici pe rând, într-o luptă mai scurtă

şi mai inegală decât ar fi fost de aşteptat.

Sfătuitorii săi din Consiliu erau îngrijoraţi. Dreptatea trebuia făcută, dar astfel de acţiuni periclitau credibilitatea derizilor în Galaxie.

„Ai demonstrat ce era de demonstrat. Te rugăm, opreşte-te!”.

„Nu mă voi opri decât atunci când voi fi exterminat şi ultimul ravan, când numele acestei rase blestemate va fi şters din cartea istoriei!”, rosti, pe un ton lugubru.

Şi s-a ţinut de cuvânt.

După aproape un an galactic, rămăsese în viaţă doar un grup de ravani izolat pe tărâmul lor, în Cetatea de Foc.

The Ice Princess şi-a luat armele magice şi a pornit într-acolo, alături de un comando derid care-i jurase credinţă până la moarte.

A ucis ravan după ravan, folosind fie Sabia, fie arma cu ace-de-gheaţă, în timp ce comando-ul se ocupa de cele câteva Fireplane-uri din preajma Cetăţii.

La sfârşit, când nu mai era nimic de distrus, The Ice Princess a ajuns într-o încăpere micuţă. Acolo, o fetiţă ravană stătea şi privea prin fereastră, tremurând şi plângând. Era ultima supravieţuitoare.

„Te rog... Fie-ţi milă... Sunt doar un copil neajutorat”, a rostit aceasta plângând.

Cuvintele ei au rănit-o ca un pumnal. Fuseseră, cu mult timp în urmă, propriile-i cuvinte, şi prinţesa neîndurătoare a avut un mare moment de slăbiciune.

„Nu pot face asta”, a rostit în gând, dar fiindcă experienţa luptei nu-i permitea să ezite, a privit în viitor.

Acolo s-a văzut pe sine iertând-o pe micuţa ravană şi întinzându-i, drept cadou, arma cu ace-de-gheaţă. *„Ia-o drept cadou de la mine... Dacă te va ataca cineva vreodată, să ai cu ce să te aperi...”.* I-a întors spatele şi s-a îndreptat către uşă.

„N-am nevoie de cadourile tale!!! Mori, ucigaşo!”, a strigat mica ravană, apăsând cu toate puterile trupului ei fraged pe trăgaciul armei.

Apoi, The Ice Princess s-a prăbuşit, cu trupul străpuns de ace-de-gheaţă, pentru a-şi elibera sufletul către cele ale părinţilor săi.

A stat, cutremurată, în loc... Pentru prima oară în viaţă, s-a simţit total lipsită de replică. A luat legătura cu mama sa, cu ajutorul Sabiei Magice.

„Mamă... N-am mai vorbit demult... Te rog, e foarte important! Spune-mi... cum suna exact profeţia? Duhul pădurii mi-a dezvăluit doar o parte”.

„Stă scris că eşti cea mai aleasă dintre derizi. Eşti singura care îi poate învinge pe ravani şi aduce mândria neamului tău acolo unde îi este locul. Ceea ce ai şi făcut, fata mea... Iubita mea fată... Dar pergamentul se încheia cu următoarea menţiune - singurul lucru care îţi va putea aduce vreodată înfrângerea este mila”.

The Ice Princess a privit-o în ochi pe micuţa ravană şi a văzut în candoarea ochilor ei ceva din Tărâmul Magic... S-a reîntors pentru o secundă pe Tărâmul Magic şi a ştiut că hotărârea sa fusese luată.

„Vin, mamă... Întotdeauna am susţinut că un om nu se poate împotrivi unei profeţii...”.

Apoi i-a întins cadoul micuţei ravane, rostind aidoma cuvintele pe care le văzuse şi în scena din viitor.

*

Epilog. Fetiţa ravană a rămas nemişcată, lângă trupul inert al celei care fusese The Ice Princess. Mândria ei de ravană fusese răzbunată, dar în acelaşi timp au cuprins-o lacrimile amare ale remuşcării.

„Ice Princess... Iartă-mă... Nu aveam dreptul să fac asta! Sunt prea mică pentru a şti de ce a avut loc tot acest război, dar de un lucru sunt sigură: Tu mi-ai întins arma ca să mă apăr, iar eu te-am împuşcat pe la spate! Nu sunt demnă să mai trăiesc!”, rosti, şi cu aceeaşi demnitate de prinţesă, îndreptă arma către sine şi trase apăsat.

Legenda spune că atât sufletul lui The Ice Princess, cât şi al fetiţei ravane s-au întâlnit în Ceruri, acolo unde Iertarea, Pacea şi Iubirea sunt singurele reguli, şi acolo au legat o prietenie eternă care a adus în sfârşit pacea între cele cele două neamuri rivale de moarte. Duhurile lor sălăşluiesc acum în Tărâmul Magic, unde călăuzesc şi apără fiinţele din Galaxie, pentru ca tragedia lor să nu se mai repete niciodată.